

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 35.779/1/V

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 25 juli 2003 door de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1995 betreffende de exploitatie van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven en het besluit van de Vlaamse regering van 8 maart 1995 tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen waaraan terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven moeten voldoen", heeft op 21 augustus 2003 het volgende advies gegeven :

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp ⁽¹⁾ beoogt wijzigingen aan te brengen in twee besluiten van de Vlaamse regering, inzonderheid het besluit van 23 februari 1995 betreffende de exploitatie van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven en het besluit van 8 maart 1995 tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen waaraan terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven moeten voldoen. Die wijzigingen zijn in hoofdzaak bedoeld om de bestaande reglementering aan te passen aan de specifieke situatie van kampeerautogebruikers.

RECHTSGROND

3. De meeste bepalingen van het ontwerp vinden rechtsgrond in de artikelen 4, § 1, 5 en 6, 1°, 3°, 4°, 5° en 8°, van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven. Toch moet een voorbehoud worden gemaakt wat de artikelen 12 en 16 van het ontwerp betreft.

4. Artikel 12 van het ontwerp beoogt de invoeging van een punt 19° in artikel 3 van het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1995, welke bepaling luidt als volgt :

"19° indien de aanvraag voor een kampeerautopark uitgaat van een lokaal bestuur of daarmee verbonden rechtspersoon die belast is met de uitbating van een kampeerautopark, wordt bij gemeentelijke politieverordening bepaald dat een kampeerauto in beginsel enkel op een kampeerautopark,

⁽¹⁾ De Raad van State heeft zich voor het onderzoek van het voorliggende ontwerp uitsluitend gebaseerd op de tekst die door de Vlaamse regering is goedgekeurd op 4 juli 2003.

een kampeerterrein of een kampeerverblijfpark als overnachtingsgelegenheid mag worden gebruikt" ⁽²⁾.

De ontworpen bepaling legt aldus aan de gemeenten de verplichting op een politieverordening te nemen.

Op grond van artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (hierna : B.W.H.I.) zijn de gewesten in beginsel bevoegd inzake "de samenstelling, organisatie, bevoegdheid en werking van de ... gemeentelijke instellingen". Op deze bevoegdheid zijn er een aantal uitzonderingen, waardoor bepaalde aspecten betreffende de gemeentelijke instellingen, voor sommige of voor alle gemeenten, aan de federale wetgever zijn voorbehouden. Zulks is o.m het geval voor de organisatie van en het beleid inzake de politie (artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, vierde streepje, B.W.H.I.).

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat geleid heeft tot de bijzondere wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen, wordt deze uitzondering op de bevoegdheid van de gewesten inzake gemeentelijke instellingen omschreven als volgt :

"(Naast) het uitdrukkelijk in de wettekst opgenomen artikel 135, § 2, dat aan de gemeenten oplegt ten behoeve van de inwoners te voorzien in een goede politie over de zindelijkheid, de gezondheid, de veiligheid en de rust op openbare wegen en plaatsen en in openbare gebouwen, (blijven) onder meer ook volgende regelingen, thans opgenomen in (de) gemeentewet, een federale aangelegenheid :

- (...);
- de onverenigbaarheden die gelden voor het politiepersoneel (zie artikel 71 gemeentewet);
- de bevoegdheid van de gemeenteraad om gemeentelijke politieverordeningen te maken (artikel 119 gemeentewet);

⁽²⁾ In de nota aan de Vlaamse regering wordt verduidelijkt dat wanneer een lokaal bestuur (of een daarmee verbonden rechtspersoon die belast is met de uitbating van een kampeerautopark) een aanvraag indient voor een kampeerautopark, er bij de vergunningsaanvraag tevens een bewijs wordt voorgelegd van een gemeentelijke politieverordening waarbij wordt aangegeven dat een kampeerauto in beginsel enkel op een kampeerautopark, een kampeerterrein of een kampeerverblijfpark als overnachtingsgelegenheid mag worden gebruikt.

- de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen inzake de politie van de vertoningen (artikel 130 gemeentewet);
- de bevoegdheden die de burgemeester ontleent aan de artikelen 133, tweede en derde lid, 133bis en 134 van de gemeentewet (uitvoering politiewetten, maken van politieverordeningen die geen uitstel verdragen ...);
- de bepalingen van titel III van de gemeentewet, voorzover ze betrekking hebben op het personeel van politie en brandweer.

Het feit dat artikel 135, § 2, van de gemeentewet is voorbehouden aan de federale overheid belet niet dat de Gewesten bevoegd zijn om politiemaatregelen te nemen met betrekking tot hun eigen bevoegdheden" ⁽³⁾.

Uit de gegeven voorbeelden blijkt dat de aan de federale overheid voorbehouden aangelegenheid een ruim domein bestrijkt. Bovendien blijkt uit het gebruik van de woorden "onder meer" dat deze opsomming niet als exhaustief is bedoeld.

Het ontworpen artikel 3, 19° (artikel 12 van het ontwerp), heeft betrekking op de ordehandhaving. Die bepaling betreft bijgevolg "de organisatie van en het beleid inzake de politie", waarvoor de gewesten niet bevoegd zijn.

De conclusie is dan ook dat die bepaling uit het ontwerp moet worden weggelaten.

Dezelfde opmerking geldt mutatis mutandis voor het ontworpen artikel 5, 11°, van het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1995 (artikel 16 van het ontwerp).

⁽³⁾ Parl. St., Senaat, 2000-01, nr. 2-709/1, p. 17.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT, C. ADAMS,	staatsraden,
	J. VELAERS, M. RIGAUX,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. G. SCHEPPERS, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

M. VAN DAMME